

[Alfred Hansen]

eller skal til at forhandle med deres arbejdsgivere om en løsning.«

Jeg vil gerne spørge finansministeren, om han kan bekræfte det, der står i Jyllands-Postens leder i dag, altså at finansministeren skal forhandle med lærerne om kompensati-on.

Til slut til handelsministeren om forslaget vedrørende avancer: det er sådan, at lovforslaget jo skal virke indtil den 28. februar 1981, og handelsministeren ved meget vel, at det vil være i den periode, hvor overenskomstforhandlingerne – hvis ellers der er overenskomstforhandlinger til den tid – er på deres højeste. Jeg vil gerne spørge handelsministeren, om ikke handelsministeren finder det meget uheldigt at have en lov af avance-lovens indhold, som skal udløbe den 28. februar.

Vi tror ikke i retsforbundet på effekten af denne lov, at den vil holde priserne nede, men hvis det alligevel skulle vise sig, at den i nogen grad holder priserne nede og altså udskyder problemet, så får vi jo en ganske voldsom priseksplosion den 28. februar 1981, og det vil nok være ret så uheldigt under overenskomstforhandlingerne. Jeg vil gerne spørge handelsministeren, hvordan han vurderer situationen til den tid. Måske vil handelsministeren til den tid fremsætte forslag om, at loven skal forlænges. I så tilfælde må vi næsten konstatere, at vi skal leve permanent med en lov fra regeringen, som dikterer priser, lønninger og avancer. Dette beklager vi meget fra retsforbundets side.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til hr. Kurt Hansen, skal jeg gøre opmærksom på, at det er tanken at fortsætte, til dagsordenen er færdig, altså også indtil punkt 16 og punkt 17 er behandlet, uden pause.

Kurt Hansen (VS):

Den ene minister efter den anden har på forskellige leder og kanter forsøgt at fremstille indholdet i indgrebet, som om der ikke er tale om en reallønsnedgang for lønarbejderne.

Finansministeren kom bl. a. med nogle kommentarer til mig, der gik på, at jeg skulle have sagt, at efter forslaget får de lavest lønnede den laveste lønstigning. Det har jeg al-

drig udtalt mig om. Det, jeg har talt om i første omgang, og som ministeren ikke har imødegået på nogen som helst måde, er, at de, der får den største reallønsnedgang, det er de lavest lønnede, og det mener jeg er noget ganske andet.

Det begrundede jeg i følgende punkter: for det første kan man altså ikke bruge den forlængede ferie til at betale de kommende prisstigninger med. For det andet ligger det for alle dem, og det er også laverelønnede, der ikke berøres af garantilønnen, og som har svært ved at få gennemført en lønglidning, helt klart efter regeringens egne tal sådan, at der kun er tale om en mulig lønstigning på mellem 4 og 5 pct., og at denne mulige lønstigning på 4-5 pct. faktisk kun kan opnås, hvis der sker en udvikling i prisstigningerne på 6-7 pct. Det er for mig nogle elementer, der taler klart for, at det er de lavest lønnede, der vil få den største nedgang i den disponible købekraft.

Derudover er der et element, som kommer til at ramme de lavest lønnede hårdest; det er den finanspolitiske stramning, som vi jo alle sammen udmærket godt ved vil komme senest her til efteråret. Regeringen er godt nok i dag gået uden om denne problemstilling som katten om den varme grød, men jeg synes, at den tavshed, regeringen har udvist omkring lige netop dette spørgsmål, også er yderst talende for regeringens kommende finanspolitiske hensigter.

Statsministeren sagde, at der næsten var tale om en rød-sort alliance, fordi venstrefløjspartierne og en række borgerlige partier havde afvist dette indgreb, som SV-regeringen lægger frem. Jeg vil sige for mit eget partis vedkommende, at vi har to helt klare hovedbegrundelser for at få brudt dette forlig, for at gå imod det på alle leder og kanter og opfordre lønarbejderne til at aktionere imod det. For det første at en gennemførelse af forliget fører til en klækkelig reallønsnedgang, hvad jeg lige har været inde på. For det andet at dette i høj grad er med til at undergrave de faglige organisationers eksistensberettigelse. Det er nogle helt elementære principper for os.

Som jeg ser det i forbindelse med dem, som statsministeren betegnede som de sorte, kan jeg kun opfatte det på den måde, at der er en række partier, der reelt forsøger at lefle for nogle offentligt ansatte på den måde, at